

Tôi mở tập hồ sơ ra, trên có dập nổi con dấu của Cộng hòa Scion Anh Quốc. Danh tính mới của tôi là Flora Blake. Tôi là một sinh viên người Anh đang dành một năm để nghiên cứu. Đề tài tôi quan tâm là lịch sử Scion, cụ thể là sự hình thành và phát triển của Thành Scion Paris.

Bên cạnh tôi, Nick ghi đầu gối vào ngực. “Tôi không được đi cùng Paige sao?”

“Tôi e là không. Tôi sẽ cử cậu về Thụy Điển, ở đó cậu sẽ có ích nhất cho chúng tôi. Cậu biết nói tiếng ở đó, biết rõ vùng đó - và có kinh nghiệm cá nhân về cách Tjäder cai quản ở đó.”

Anh xem qua tập hồ sơ của mình, trán nhăn lại. Tôi siết chặt tay anh.

Hộ vương nói, “Ta đoán là ta phải tránh mặt.”

“Chính xác. Và ngài sẽ phải tự nghĩ ra vỏ bọc cho mình.” Cô ta xem đồng hồ. “Vừa đúng lúc.”

Từng người một, chúng tôi ra khỏi xe tải. Tôi nhìn ra eo biển Manche, vẫn không tin nổi là mình đang đi tới đó.

Năm người chúng tôi đi bộ ra bờ biển, nơi tàu bè đang đậu và xe cộ đang được đưa xuống. Phần lớn tàu đều thuộc quyền ScionIDE, với những cái tên như là *INS Pháp quan Đại thống* và *Mary Zettler III*. Chắc hẳn nhiều con thuyền như vậy đã đưa quân lính từ Đảo Wight đến đây. Còn có cả các tàu buôn, tàu chuyên chở các hàng hóa nặng giữa các nước thuộc Scion và một số ít quốc gia trung lập thuộc thế giới tự do.

“Burnish.” Tôi đi cạnh cô ta, khẹp chiếc áo khoác vào người chặt đến hết mức có thể mà không làm da mình đau rát. “Cô có thể giúp tôi một chuyện được không?”

“Nói đi.”

“Một người sống sót sau Mùa Xương, Ivy Jacobs, đang ở đâu đó trong hệ thống cống ngầm mà sông Fleet chảy qua. Cô ấy đi cùng một cô gái khác tên là Róisín. Cô có thể cứu họ ra không - một cách bí mật, nếu có thể?”

Sau một thoáng im lặng, cô ta nói, “Nếu cô ta là nhân chứng của Mùa Xương, tôi sẽ coi đây là việc ưu tiên.”

Giờ tôi chỉ có thể giúp hai đứa đến thế mà thôi.

Sau mười một năm, cuối cùng tôi cũng rời khỏi Cộng

hòa Scion Anh Quốc. Hồi bé tôi thường tưởng tượng ra cảnh này, lúc ở trường hoặc lúc cố ngủ; nhìn lên những vì sao thầm ước rằng một ngày kia, tôi sẽ lên một con tàu và dong buồm đi về một tương lai đầy hứa hẹn. Có điều tôi không nghĩ mọi chuyện sẽ xảy ra như thế này.

Burnish dẫn chúng tôi vào dưới bóng một con tàu chở hàng khổng lồ. Dòng chữ FLOTTE MARCHANDE - RÉPUBLIQUE DE SCION⁽¹⁾ vươn cao trên đầu chúng tôi.

“Đây là tàu của cô, Mahoney,” cô ta nói. “Và nó sẽ rời bến trước tiên.”

Tôi ngược nhìn lên con tàu, tim đập mạnh. Đã đến lúc. Maria thoáng mỉm cười với tôi và dang tay ra.

“Vây ta phải tạm biệt nhau thôi, cô bé.”

“Yoana,” tôi nói, ôm chặt lấy bà. “Cảm ơn bà. Vì mọi chuyện.”

“Đừng cảm ơn tôi, Diêm Hậu. Chỉ cần cho tôi biết một điều.” Bà buông tôi ra và nắm lấy vai tôi. “Cô có gặp Vance trong đó không?”

Tôi gật đầu. “Nếu giờ này mà mẹ chưa chết thì chí ít cũng còn lâu nữa mẹ mới dậy được.”

Nụ cười của Maria nở rộng hơn. “Tốt. Giờ hãy đến mà khuấy đảo thành Paris lên đi, và đừng để tất cả những chuyện này hóa ra công cốc. Và nếu có thể,” bà nói thêm, “thì cố đừng để bị giết trước khi tôi gặp lại cô đấy nhé.”

“Bà cũng thế.”

Bà hôn lên má tôi rồi đến đứng bên Burnish cạnh con tàu tiếp theo. Nick nhìn tôi, và tôi nhìn lại anh.

Tôi thấy như mặt đất đang chao đảo. Như thế trọng tâm của tôi đang thay đổi.

“Anh nhớ lần đầu tiên nhìn thấy em.” Giọng anh vẫn vững vàng. “Trong một ảo ảnh về đồng hoa anh túc. Một cô bé với mái tóc xoăn óng vàng. Chính vì thế anh mới biết phải tìm em vào ngày hôm ấy, cách đây đã lâu lắm rồi. Anh nhớ đã

1. Tiếng Pháp: tàu buôn - Cộng hòa Scion.

khâu tay cho em sau khi con oan đó cào rách nó. Và em đã nói hy vọng là anh không khâu hỏng.”

Tôi bật ra tiếng cười yếu ớt.

“Em còn nhớ,” tôi nói, “là ngày nào cũng ngóng trông anh. Tự hỏi anh đã đi đâu. Và anh có nhớ cô bé trên cánh đồng hoa anh túc không.”

“Anh nhớ là đã tìm được em.”

Mắt tôi nhòa lệ. “Em nhớ khi anh kể với em là anh yêu Zeke, em cứ ngỡ em sẽ chết mất, vì em không nghĩ ai lại có thể yêu anh nhiều bằng em.” Tôi siết chặt tay anh. “Và em nhớ đã nhận ra rằng em không thể chết, vì đó là vẻ mặt hạnh phúc nhất của anh mà em từng thấy. Và em muốn thấy anh hạnh phúc như thế cho đến hết đời.”

Chúng tôi chưa bao giờ nói với nhau về đêm đó cả. Nick áp tay lên má tôi.

“Anh nhớ khi em đăng quang trong Vòng Hoa Hồng,” anh thì thầm, và nước mắt trào xuống má tôi. “Anh nhận ra em đã trở thành một người phụ nữ tuyệt vời, can đảm đến nhường nào. Và anh thấy vinh hạnh vì đã được đồng hành với em. Vì được là bạn em. Vì được có em trong đời.”

Anh là một phần như chính thịt xương của tôi, và giờ anh sẽ ra đi. Tôi khóc như chưa từng được khóc từ khi còn là một đứa trẻ. Dưới bóng của con tàu chở hàng đó, chúng tôi ôm chặt nhau như mình trẻ hơn mười tuổi, Mộng Mơ Mặt Tái và Áo Ảnh Đỏ, hai Ấn cuối cùng già từ nhau.

Hộ vương và tôi được đầu mối của Burnish đến từ Calais dẫn lên tàu, ông ta dẫn chúng tôi vào một công te nơ chứa hàng và hứa sẽ quay lại khi chúng tôi đến Pháp. Chỉ lát sau, một hồi còi tàu dài đã tuyên bố con tàu sắp rời Dover. Tôi ngồi với Hộ vương giữa đống sọt và hộp. Chờ đợi. Cố không nghĩ về Nick và con tàu sẽ chở anh đi xa khỏi tôi.

Chúng tôi sẽ tìm thấy nhau. Tôi sẽ gặp lại anh.

London sẽ luôn sánh bước bên tôi; nó sẽ luôn tồn tại trong máu tôi. Nơi mà anh họ tôi đã bảo tôi không bao giờ được đến;

nơi từng là vỏ kén, là lời nguyên rửa và sự cứu rỗi của tôi. Những con phố của nó đã chiếm trọn trái tim tôi, đã biến tôi từ Paige Mahoney thành Mộng Mơ Mặt Tái thành Bướm Đêm thành Diêm Hựu, rồi lại hủy diệt tôi, thay đổi tôi hoàn toàn. Một ngày kia, tôi sẽ trở lại. Để tháo bỏ xiềng xích cho vùng đất này khỏi mỏ neo.

Khi chúng tôi đã đi khỏi bến cảng được một đoạn, Hộ vương mở cửa công te nơ và chúng tôi cùng bước ra boong tàu. Gió quạt dữ dội vào những lọn tóc của tôi trong lúc chúng tôi tiến lại lan can ở đuôi tàu.

Con tàu xuyên qua biển Manche, khuấy đảo sóng nước thành đấng ten. Tôi đặt tay lên lan can. Làn gió lạnh buốt cào rất má tôi, như thể nó muốn bóc trần khuôn mặt thứ hai bên dưới khuôn mặt thật của tôi, trong lúc tôi nhìn lại bờ biển miền Nam nước Anh.

Tôi đã giải thoát cho đất nước này khỏi lá chắn dờ; tôi đã hạ gục bàn tay của Hildred Vance. Từ giờ, các thấu thị sẽ được an toàn hơn trước nhiều. Họ lại có thể biến vào bóng tối; họ lại có thể đi trên phố mà như vô hình. Nhưng tôi có thể làm nhiều hơn thế cho họ. Tôi sẽ rũ bỏ vương miện và cầm guom lên, và tôi sẽ chiến đấu. Chẳng mấy chốc nữa, một cô gái xa lạ tên là Flora Blake sẽ đặt chân lên những con phố của Paris, và chiến trường sẽ lại mở ra.

Và chúng tôi sẽ gặp các đồng minh mới. Dù họ là ai đi chăng nữa.

“Suốt thời gian vừa qua, em cứ nghĩ chúng ta là người thúc đẩy cuộc cách mạng này, nhưng hóa ra nó còn lớn hơn chúng ta tưởng nhiều,” tôi nói. “Có người đã nói em sẽ luôn là một con rối... không bao giờ được tự cầm dây của mình. Giờ em bắt đầu nghĩ có lẽ họ đã đúng.”

“Chúng ta đều bị buộc dây,” Hộ vương nói. “Một mộng hành nên biết rõ hơn ai hết rằng mọi sợi dây đều có thể bị cắt bỏ.”²⁵

“Vậy hãy hứa với em điều này.” Tôi quay lại đối mặt với hắn. “Dù Burnish hay người bảo trợ của cô ta có đưa ra mệnh lệnh gì thì chúng ta cũng sẽ không làm theo một cách

mù quáng. Chúng ta sẽ tìm hiểu xem chúng ta đang chơi trò gì trước khi cho họ thấy ván bài của chúng ta. Và chúng ta sẽ ở bên nhau.” Tôi nhìn vào mắt hắn. “Hãy hứa với em chúng ta sẽ ở bên nhau.”

“Ta xin hứa với em, Paige Mahoney.”

Hắn đứng bên tôi trong khi chúng tôi để nước Anh lại phía sau. Hôm nay là ngày mồng một tháng Một. Ngày đầu tiên của năm mới, một cuộc sống mới, một cái tên mới. Tôi quay lại một lần nữa để nhìn những vách núi vươn lên dọc bờ biển, những vách núi trắng của Dover, được tô màu bởi lời hứa về buổi bình minh.

Và tôi đợi mặt trời mọc - như nó sẽ luôn mọc, như một khúc ca cất lên trong đêm.

THÔNG BÁO MẬT NỘI BỘ CỦA CƠ QUAN PHÒNG VỆ QUỐC TẾ SCION

NGƯỜI GỬI: OKONMA, PATRICIA K.

NỘI DUNG: THẨM QUYỀN CAO NHẤT

Thông báo khẩn tới tất cả các chỉ huy. Tổng Chỉ huy VANCE, HILDRED D. đã bị thương trong lúc làm nhiệm vụ và hiện không có đủ khả năng chỉ huy. Với tư cách là Phó Tổng Chỉ huy, tôi sẽ nắm quyền cao nhất cho tới khi có thông báo tiếp theo.

LÁ CHẮN DÒ KPT đã bị vô hiệu hóa. Tất cả các đơn vị phải quay lại dùng đạn được thông thường ngay lập tức.

Cá nhân thù địch MAHONEY, PAIGE E. đã trốn thoát nhờ sự giúp đỡ của ít nhất một gián điệp. Chúng tôi sẽ hỏi cung tất cả các nhân viên của Chấp chính viện, bao gồm cả những người được cấp phép an ninh cao nhất, để phát hiện ra danh tính của kẻ đồng phạm.

Các cơ quan biên giới nội địa và quốc tế đã được thông báo rằng MAHONEY, PAIGE E. đang tự do. Cần có mọi biện pháp để công chúng không được biết cá nhân này còn sống. CHIẾN DỊCH ALBION đã được sửa đổi để đưa ưu tiên hàng đầu là xóa bỏ những kẻ còn ủng hộ cô ta, được biết đến với cái tên NGHIỆT HỘI, trong thủ đồ.

Cuối cùng:

Vì thất bại ngoại giao với các chính quyền nước ngoài có liên quan, việc cần có hành động ngay tức thì ở BÁN ĐẢO IBERI là tối quan trọng. CHIẾN DỊCH MADRIGAL sẽ được tiến hành ngay lập tức. Các thông báo không thuộc quyền hành pháp về chiến dịch này sẽ dừng lại từ mồng sáu tháng Một trở đi.

Chúng ta hãy nhìn về phía trước, trong khi một năm mới đang lộ dạng trên đế quốc của chúng ta, để mở rộng ranh giới của chúng ta xa hơn nữa - và tiếp tục mở rộng cho tới tận cùng trái đất. Ngôi nhà này sẽ không ngừng lớn mạnh.

Suzerain vinh quang.

Mỏ neo vinh quang.

Chú thích của tác giả

Mặc dù ngôn ngữ của các loài hoa dùng trong *Thăng Khúc* được dựa trên bộ môn “ngôn ngữ loài hoa” có thật vào thế kỷ mười chín, đôi khi tôi có sửa đổi ý nghĩa của một vài loài hoa nhất định, ví dụ như hoa ông lão, để phù hợp với câu chuyện.

Chú giải thuật ngữ

Phàm ngữ: [danh từ] Từ người Rephaite dùng chỉ ngôn ngữ của loài người.

Krig: [danh từ] Từ lóng chỉ lính ScionIDE. Bắt nguồn từ “chiến tranh” trong tiếng Thụy Điển, *krig*.

Nghiet chủ hoặc nghiet bà: [danh từ] Người đứng đầu một băng nhóm trong nghiệp đoàn thẩu thị. Dưới quyền Paige Mahoney, họ trở thành chỉ huy của các “đơn vị” thẩu thị nhỏ.

Nghiet Hội: [danh từ] Một liên minh giữa nghiệp đoàn thẩu thị của London và một số thành viên của quân Ranthen, dẫn đầu là Paige Mahoney và Terebellum Sheratan. Mục tiêu lâu dài của họ là lật đổ tộc Sargas và tiêu diệt Cộng hòa Scion.

Đồng tử: [danh từ] Một thẩu thị là đối tác của một nghiet chủ hoặc nghiet bà. Thường được cho là [a] nhân tình của nghiet chủ hoặc nghiet bà đó, mặc dù không phải lúc nào cũng là như vậy, và [b] người thừa kế khu vực của nghiet chủ hoặc nghiet bà. Người thừa kế của Diêm La hoặc Diêm Hậu được gọi là *đồng tử tối cao* và là đồng tử duy nhất được phép là thành viên của Hội đồng Phi tự nhiên. Paige Mahoney là người đứng đầu nghiệp đoàn đầu tiên trong nhiều năm có hai đồng tử.

Móc cống và bới rác: [danh từ] Người vô minh ngoài rìa xã hội. Bới rác tìm kiếm đồ quý giá trên bờ sông Thames, còn móc cống kiếm ăn ở các cống rãnh của London. Hai cộng đồng này tuy khác nhau nhưng thường có mối quan hệ gần gũi và có chung một người đứng đầu, thường luôn lấy tên là Styx khi được bầu lên.

Quân Ranthen: [danh từ] Còn được gọi là *những kẻ mang seo*. Một liên minh người Rephaite, dẫn đầu là Terebellum Sheratan, chống lại sự thống trị của tộc Sargas và tin rằng Âm Gian sẽ

được khôi phục. Một số thành viên của quân Ranthen hiện là đồng minh của nghiệp đoàn thẩu thị London (xem tập 2, *Nghịệt Hội*).

ScionIDE: [danh từ] Viết tắt của Cơ quan Phòng vệ Quốc tế Scion, quân đội của Cộng hòa Scion. Đơn vị Pháp quan thứ nhất chịu trách nhiệm quốc phòng; Đơn vị Pháp quan thứ hai được dùng trong các cuộc xâm lược; còn Đơn vị Pháp quan thứ ba - đơn vị lớn nhất - được dùng để bảo vệ và kiểm soát các lãnh thổ Scion chiếm được.

SciORE: [danh từ] Viết tắt của Tổ chức Máy móc và Kỹ thuật Scion.

Tỉ thí: [danh từ] Cuộc chiến dành vị trí Diêm La hoặc Diêm Hậu. Cuộc tỉ thí thường được tổ chức vì Diêm La hoặc Diêm Hậu chết mà không có đồng tử tối cao để nối ngôi. Paige Mahoney là người chiến thắng cuộc tỉ thí trước, sau khi người tiền nhiệm của cô, Haymarket Hector, và đồng tử của hắn, Rạch Miệng, bị sát hại.

Lá chắn dò: [danh từ] Tên thương hiệu của Kỹ thuật Phát hiện Tín hiệu thanh khí. Ở đầu *Thăng Khúc*, các máy quét lá chắn dò có thể phát hiện được ba đẳng cấp đầu trong *bảy đẳng cấp thẩu thị*.

Bảy đẳng cấp thẩu thị: [danh từ] Một hệ thống phân loại các thẩu thị do Jaxon Hall đề ra trong tập sách *Luận về ưu tính giới phi tự nhiên*. Bảy đẳng cấp bao gồm bốc sư, chiêm sư, thanh đồng, ngoại cảm, hộ pháp, hung thần và xuất thần. Hệ thống này gây nhiều tranh cãi vì cho rằng các đẳng cấp “cao” giỏi hơn các đẳng cấp “thấp”, nhưng vẫn được dùng làm cách phân loại chính thức ở thế giới ngầm London và các nơi khác.

Bảy Ấn: [danh từ] Trước kia là băng đảng mạnh nhất ở Tổng khu I, Phân khu I-4, đặt tại quận Seven Dials. Băng do Jaxon Hall cầm đầu, Paige Mahoney là đồng tử.

Bè: [danh từ] Một nhóm vong.

Kết bè: [động từ] Tập hợp nhiều vong lại thành một nhóm.

Hội đồng Phi tự nhiên: [danh từ] Danh từ chung chỉ tất cả các nghịệt chủ và nghịệt bà trong nghiệp đoàn thẩu thị của London.

Lời cảm ơn

Cuốn sách này đã mất rất nhiều thời gian để hoàn thành. Cụ thể là quãng thời gian hai năm-cộng-thêm-chút-ít. Trước hết, tôi muốn cảm ơn bạn, bạn đọc, vì đã kiên nhẫn chờ đợi nó. Mỗi giờ tôi dành ra để viết cuốn sách này lại khiến nó mạnh mẽ hơn, và thời gian tôi bỏ ra để tra chuốt nó có nghĩa là tôi thực sự tự hào về câu chuyện mà bạn đang cầm trên tay. Tôi hy vọng các bạn thích cuộc phiêu lưu thứ ba của Paige, và nó đáng để bạn chờ đợi.

Lời cảm ơn tiếp theo dành cho các biên tập viên tuyệt vời của tôi, Alexa von Hirschberg và Genevieve Herr. Tôi không sao bộc lộ hết lòng biết ơn của tôi với cả hai bạn vì lòng kiên nhẫn, sự thông thái và sự nhiệt tình. Tôi sẽ không thể hoàn thành *Thăng Khúc* nếu thiếu hai bạn.

Cảm ơn tất cả mọi người ở DGA - nhất là người đại diện không ai sánh kịp của tôi, David Godwin, người luôn ủng hộ tôi - cùng với Heather Godwin, Lisette Verhagen và Philippa Sitters. Cảm ơn các bạn vì đã luôn ủng hộ cho tác phẩm của tôi, và vì đã ăn bánh cùng tôi vào những ngày tôi bận ngập đầu.

Cảm ơn tất cả mọi người ở Imaginarium Studios vì đã tiếp tục ủng hộ tôi, nhất là Chloe Sizer và Will Tennant, với sự sáng suốt và những lời động viên vô cùng quý giá.

Cảm ơn Alexandra Pringle, Amanda Shipp, Anurima Roy, Ben Turner, Brendan Fredericks, Callum Kenny, Cristina Gilbert, Diya Kar Hazra, Faiza Khan, George Gibson, Hermione Lawton, Imogen Denny, Isabel Blake, Jack Birch, Kathleen Farrar, Laura Keefe, Lea Beresford, Madeleine Feeny, Marie Coolman, Nancy Miller, Nicole Jarvis, Philippa Cotton, Rachel Mannheimer, Sara Mercurio, Trâm-Anh Doan, và tất cả mọi người ở Bloomsbury vì lòng tận tâm với bộ truyện. Mỗi ngày thức giấc tôi đều cảm thấy may mắn vì được làm việc cùng các bạn.

Cảm ơn Sarah-Jane Forder vì đã chỉnh sửa bản thảo rất kỹ lưỡng, và cảm ơn David Mann và Emily Faccini vì đã thiết kế cho *Thăng Khúc* tuyệt đẹp không kém gì hai tập trước.

Cảm ơn các dịch giả và nhà xuất bản trên toàn thế giới của tôi, vì đã đưa tác phẩm của tôi đến với những độc giả mà nếu không có họ tôi đã không thể tiếp cận được.

Là một nhà văn, đôi khi ta cần viết về những nơi ta chưa từng sống. Dù có đến thăm Manchester và Edinburgh trong khi viết cuốn sách này, tôi vẫn là người London cho đến tận tâm khảm, và tôi biết mình không bao giờ có thể tái tạo hai thành phố tuyệt diệu đó nếu không được giúp đỡ. Cảm ơn Ciarán Collins vì đã một lần nữa kiên nhẫn trả lời các câu hỏi của tôi về tiếng Ireland; Louise O'Neill vì đã duyệt lại cảnh ở Ancoats; Moss Freed vì những hiểu biết về Manchester; và Stuart Kelly vì đã tử tế làm hướng dẫn viên cho tôi ở Edinburgh.

Một số người tuyệt vời nữa cũng đã đóng góp hiểu biết cho cuốn sách này là Melissa Harrison, người đã giúp tôi với những chi tiết liên quan đến chim và cây cối; Paul Talling, ở London Đổ Nát, người đã cho tôi tham quan sông Fleet; Richard Andrew Vincent Smith, với những hiểu biết về tàu hỏa không gì sánh kịp, hay ít nhất thì cũng vượt xa hiểu biết của tôi - cảm ơn anh vì đã dành thời gian kiểm tra phần về Stoke-on-Trent trong lúc anh đang bận sửa bản in; và Sara Bergmark Elfgren, vì lại giúp tôi với tiếng Thụy Điển một lần nữa. Đồng thời cũng cảm ơn nhiều người lạ tốt bụng trên Twitter đã rất nhanh chóng và sẵn sàng trả lời các câu hỏi của tôi về ngôn ngữ và tiếng địa phương - các bạn đã biến Internet thành một nơi rất tuyệt.

Ilana Fernandes-Lassman và Vickie Morrish là những người bạn mà ai cũng đáng được có. Cảm ơn các bạn vì đã luôn có đó mỗi khi tôi bò ra khỏi đường hầm của việc chỉnh sửa, để ăn pizza và cười như điên.

Tôi vốn luôn thích đơn độc trong quá trình sáng tạo, nhưng trong mấy năm vừa qua, tôi đã học được rằng thật tốt khi có thể chia sẻ với những người cũng đang trải qua những thăng trầm của việc đưa một câu chuyện từ trí tưởng tượng lên giấy. Cảm ơn Alwyn Hamilton, Laure Eve, và Melinda Salisbury, và cảm ơn Đội

Maleficent - Claire Donnelly, Leiana Leatutufu, Lisa Lueddecke, Katherine Webber và Krystal Sutherland - vì đã là những người bạn tuyệt vời trong năm vừa qua. Các bạn đều là những phụ nữ cực kỳ tài năng, và tôi thật vinh hạnh khi được biết các bạn.

Cảm ơn những chủ cửa hàng sách, những blogger sách, những Instagrammer sách, những Youtuber sách, các nhà phê bình, các thủ thư, và những người yêu sách đã làm rất nhiều để ủng hộ và nói về bộ *Mùa Xương*.

Cuối cùng, cảm ơn gia đình tôi vì đã chịu đựng tôi trong những lúc tôi hồ nghi chính mình cũng như những lúc tôi thắng lợi. Năm nay con đã rời nhà, nhưng con sẽ không thể bắt đầu viết những cuốn sách này nếu cả nhà không ủng hộ con theo đuổi ước mơ của mình.

Mục lục

BẢN ĐỒ CỘNG HÒA SCION ANH QUỐC VÀ CỘNG HÒA SCION IRELAND	9
NGHIỆT HỘI.....	10
MỞ ĐẦU	11
PHẦN I: VỊ THẦN TRONG MÁY	17
1. Diêm Hậu.....	19
2. Khẩn cấp	35
3. Phán xử.....	52
4. Vance	74
5. Trở về quá khứ	94
6. Đồng hồ cát.....	111
7. Cuộc Đại Di Tản.....	127
8. Phản công.....	141
9. Trả giá.....	156
PHẦN II: ĐỘNG CƠ CỦA ĐỂ CHẾ.....	173
10. Manchester.....	175
11. Chuyện hai chị em gái	199
12. Pháo đài.....	211
13. Người Luyện Thép	229
14. Không nơi nào an toàn hơn	239
15. Đám Khói Lớn.....	250
16. Căn hầm	264
17. Máu và Thép.....	277
18. Lễ vọng.....	295
19. Dâng hiến.....	308
Chuyển tiếp	321
PHẦN III: THẦN CHẾT VÀ TRINH NỮ	323
20. Hầm mộ.....	325
21. Vỏ bọc con người	335
22. Tối hậu thư.....	352

23. Tiên nghiệm.....	367
24. Vượt dòng	384
CHÚ THÍCH CỦA TÁC GIẢ.....	405
CHÚ GIẢI THUẬT NGỮ	407
LỜI CẢM ƠN	409

THĂNG KHÚC

Chịu trách nhiệm xuất bản
TS. NGUYỄN ANH VŨ

Biên tập	Nguyễn Thu Hà
Biên tập viên Nhã Nam	La Thu
Thiết kế bìa	Tùng Nam
Trình bày	Hồng Nhung
Sửa bản in	Phạm Thủy

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

18 Nguyễn Trường Tộ - Ba Đình - Hà Nội
Điện thoại: 024 37161518 | 024 37163409 | Fax: 024 38294781
Website: www.nxbvanhoc.com; www.nxbvanhoc.vn
Email: info@nxbvanhoc.com.vn

Chi nhánh tại thành phố Hồ Chí Minh

290/20 Nam kỳ Khởi nghĩa - Quận 3 - Hồ Chí Minh
Điện thoại: 028 38469858 | Fax: 028 38483481

Văn phòng đại diện tại thành phố Đà Nẵng

344 đường Trưng Nữ Vương - Đà Nẵng
Điện thoại & Fax: 0236 3888333

LIÊN KẾT XUẤT BẢN VÀ PHÁT HÀNH

CÔNG TY VĂN HÓA & TRUYỀN THÔNG NHÃ NAM

59 Đỗ Quang, Trung Hòa, Cầu Giấy, Hà Nội
Điện thoại: 024 35146875 | Fax: 024 35146965
Website: www.nhanam.vn
Email: nhanambook@vnn.vn
<http://www.facebook.com/nhanampublishing>

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh

Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh
Điện thoại: 028 38479853 | Fax: 028 38443034
Email: hcm@nhanam.vn

In 2000 cuốn, khổ 15x24cm tại Công ty CP In Viễn Đông (km 19+400, Giai Phạm, Yên Mỹ, Hưng Yên). Căn cứ trên số đăng ký xuất bản: 4279-2018/CXBIPH/04-263/VH, cấp ngày 21.11.2018 và quyết định xuất bản số 1995/QĐ-VH của Nhà xuất bản Văn Học ngày 28.11.2018. Mã ISBN 978-604-69-8470-2. In xong và nộp lưu chiểu quý I năm 2019.

Hiện nay, trên thị trường đã xuất hiện hàng loạt cuốn sách làm giả sách của Nhã Nam với chất lượng in thấp và nhiều sai lỗi. Mong quý độc giả hãy cẩn thận khi chọn mua sách. Mọi hành vi in và buôn bán sách lậu đều vi phạm pháp luật và làm tổn hại đến quyền lợi của tác giả và nhà xuất bản.